

Sygn. akt III Cz 1544/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Anna Hajda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 stycznia 2014 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko L. P.

o obniżenie alimentów

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 listopada 2013 r., sygn. akt V RC 553/13

postanawia :

zmienić zaskarżone postanowienie poprzez jego uchylenie.

SSR(del.) Anna Hajda SSO Lucyna Morys - Magiera SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 listopada 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach odrzucił pozew J. P. na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. uznając, że w przedmiotowej zachodziła tożsamość stron i roszczenia, gdyż sprawa o obniżenie alimentów oraz o uchylenie obowiązku alimentacyjnego (w sprawie o sygn. V RC 776/12, która nie została prawomocnie zakończona) jest jednym roszczeniem opartym na tej samej podstawie art. 138 k.r.o. podlegającym rejestracji pod jednym symbolem 003z.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód zarzucając błędne uznanie, że sprawa o obniżenie alimentów nie jest sprawą o tym samym przedmiocie żądania co sprawa o uchylenie obowiązku alimentacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd odrzuci pozew jeżeli sprawa o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Podstawą do stwierdzenia litispedencji lub powagi rzeczy osądzonej jest stwierdzenie, że w obu pozwach chodzi o to samo roszczenie, identyczne są strony, a pozew opiera się na tych samych okolicznościach i na tej samej podstawie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2005r., V CK 139/05). Identyczność roszczeń zachodzi wówczas, gdy żądania zawarte w poszczególnych pozwach i ich podstawy są te same. Okoliczność, że sprawy pozostają ze sobą w

związku nie jest wystarczająca do zastosowania art. 199 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1974r., I CZ 144/73)

Wskazane powyżej uwagi prowadzą do wniosku, że w niniejszym przypadku litispedencja nie wystąpiła. Wskazać należy, że pomimo iż obydwie pozwy zmierzały do zmodyfikowania (w różnym zakresie) świadczenia alimentacyjnego, jak również ich materialnoprawną podstawą był art. 138 k.r.o., to jednak odmienna była podstawa faktyczna. W przypadku roszczenia o zmniejszenie obowiązku alimentacyjnego podstawą faktyczną jest zmniejszenie się potrzeb uprawnionych lub zmniejszenie możliwości zarobkowych zobowiązanego, natomiast w przypadku roszczenia o uchylenie obowiązku alimentacyjnego jest odpadnięcie którejsz z przesłanek uzasadniających ten obowiązek, czy to po stronie uprawnionej, czy to po stronie zobowiązanej. Podstawy te są zatem różne co wyklucza zastosowanie art. 199 k.p.c. Ma to swoją podstawę również w odmiennym symbolu tych spraw. Zgodnie z załącznikiem nr 208/09/DO Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 2009r. do zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz.Urz.MS. z 2003r. Nr 5, poz. 22 ze zmianami) zmiana orzeczenia w zakresie alimentów oznaczana jest symbolem „003Z”, natomiast ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego symbolem „003W”.

Na marginesie należy również zwrócić uwagę, że stan zawisłości sporu powstaje, zgodnie z art. 192 k.p.c., dopiero z chwilą doręczenia pozwu, które w chwili wydania zaskarżonego postanowienia, nie zostało dokonane..

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Lucyna Morys - Magiera SSO Andrzej Dyrda